

videregivelse af oplysningerne kan straffes.

Stk. 4. Ved skriftlig henvendelse til Rigspolitichefen kan en person få meddelelse om oplysninger, der er videregivet om den pågældende efter stk. 1.”

De omhandlede børneattester omfatter oplysninger om afgørelser (dvs. fældende domme m.v.) om overtrædelse af en række af straffelovens bestemmelser vedrørende sædelighedsforbrydelser mod børn. Børneattesten indeholder oplysning om følgende typer af straffelovsovertrædelser:

- Incest, samleje eller anden kønslig omgang med børn under 15 år
- Udbredelse eller besiddelse af børnepornografi
- Blufærdighedskrænkelser over for børn under 15 år.

Til forskel fra almindelige private og offentlige straffeattester – hvor sådanne afgørelser kun vil fremgå i en vis kortere årrække – vil oplysningerne i børneattesten fremgå i al den tid, hvor oplysningerne findes i Kriminalregisteret (det vil efter omstændighederne sige indtil den, som oplysningerne angår, fylder 80 år).

En børneattest kan ikke udstedes til vedkommende person selv, men alene til den pågældende offentlige myndighed eller private forening. Det er derfor myndigheden eller foreningen, der over for Rigspolitiet skal godtgøre, at den pågældende ansættelse eller beskæftigelse har en sådan karakter, at betingelserne for videregivelse af de omhandlede oplysninger (dvs. udstedelse af en børneattest) er opfyldt.

Den person, som oplysningerne angår, skal efter bestemmelsen samtykke i, at der udstedes en børneattest. Samtykket skal være skriftligt, og det bortfalder efter et år, jf. bekendtgørelsens § 16, stk. 2 og 3 (som der er henvist til i § 36, stk. 2).

Der har i meget betydeligt omfang været gjort brug af ordningen med børneattester. I perioden fra den 1. april 2001 til den 1. oktober 2004 er der således udstedt i alt 124.924 børneattester, hvoraf der i 21 tilfælde blev videregivet oplysninger om domme om seksuelle overgreb mod børn.

3.2. Pligt til indhentelse af børneattester

Efter de nævnte regler i bekendtgørelsen om Det Centrale Kriminalregister er det op til den myndighed eller forening m.v., der skal ansætte eller beskæftige den pågældende medarbejder, at bestemme, om der – med fornødent samtykke – skal indhentes en børneattest. Bekendtgørelsen indeholder således ikke en pligt

til for myndigheder eller institutioner at indhente børneattesten.

Der er heller ikke andre steder i lovgivningen fastsat almindelige regler om, at myndigheder eller foreninger er forpligtet til at gøre brug af ordningen med indhentelse af en børneattest. Særregler er dog fastsat på enkelte områder, jf. fx Kirkeministeriets cirkulære af 4. maj 2004 om indhentelse af særlige oplysninger fra Det Centrale Kriminalregister ved førstegangsansættelse i præstestillinger.

En almindelig pligt for bl.a. private foreninger til at gøre brug af den nævnte ordning forudsætter således, at der tilvejebringes et lovgrundlag herfor.

4. Regeringens overvejelser

4.1. Det supplerende regeringsgrundlag

I det supplerende regeringsgrundlag af 27. august 2003 er der under overskriften ”Mere tryghed og øget retssikkerhed” anført en række initiativer med henblik på fastholdelse og videreførelse af en klar og konsekvent retspolitik.

I den forbindelse anføres bl.a. følgende:

”Seksuelt misbrug af børn hører til de mest afskyelige overgreb, der kan tænkes. Regeringen vil styrke indsatsen for at forebygge, opdage og retsforfølge sådanne overgreb og sikre støtten til barnet og familien. Muligheden for at få relevante oplysninger om dømte pædofile og undgå, at de får mulighed for at beskæftige sig med børn, skal selvsagt bruges i alle tilfælde. Det gælder ikke alene i forbindelse med ansættelsen i f.eks. skolen og tilknytningen til foreningen, men der må også løbende følges op, så der kan reageres, hvis en ansat senere begår overgreb. Regeringen vil derfor bl.a. sikre nye retningslinier om indberetning og videregivelse af oplysninger om overgreb mod børn.”

Under afsnittet ”Idræt” i det supplerende regeringsgrundlag anføres bl.a., at der for at beskytte børn mod seksuelle overgreb i lovgivningen skal stilles krav om, at de frivillige foreninger indhenter oplysninger om nye ledere i Det Centrale Kriminalregister.

4.2. Behovet for lovgivning

Som det fremgår af pkt. 2 ovenfor, er der gennem de senere år – både i Danmark, i FN og på EU-plan – gennemført en lang række initiativer med henblik på fore-